

Sygn. akt I A Ga 136/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Bogusław Dobrowolski (spr.)
Sędziowie	:	SSA Elżbieta Bieńkowska SSA Elżbieta Borowska
Protokolant	:	Iwona Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2018 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) *S.A. w O.*

przeciwko (...) *Spółce z o.o. w O.*

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego (...) *Spółki z o.o. w O.*

przeciwko (...) *S.A. w O.*

o zapłatę

na skutek apelacji **powoda głównego (pozanego wzajemnego)**

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 25 maja 2018 r. sygn. akt V GC 260/16

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od powoda głównego (pozanego wzajemnego) na rzecz pozanego głównego (powoda wzajemnego) kwotę 4.050 zł tytułem zwrotu kosztów instancji odwoławczej.**

(...)

Sygn. akt I AGa 136/18

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w O. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o.o. w O. kwoty 28.680,49 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 maja 2016 r. do dnia zapłaty. Domagał się również zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 20 marca 2015 r. strony zawarły umowę, której przedmiotem była współpraca w zakresie udostępniania przez powoda pomieszczeń noclegowych wraz z niezbędną infrastrukturą oraz świadczenie przez powoda innych usług w ramach (...) w O.. Umowę zawarto na czas określony do dnia 20 marca 2016 r., a następnie przedłużono jej obowiązywanie do dnia 31 grudnia 2016 r. Pismem z dnia 10 lutego 2016 r. powód rozwiązał umowę z pozwanym w drodze wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 31 marca 2016 r. Wskazał, że ponieważ do tej daty powód realizował umowę, należne jest mu wynagrodzenie w kwocie dochodzonej pozwem.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) sp. z o.o. w O. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podniósł zarzut potrącenia. Wskazał, iż pismem z dnia 14 kwietnia 2016 r. złożył powodowi oświadczenie o potrąceniu wierzytelności w kwocie 140.628,20 zł, która to kwota stanowi odszkodowanie przysługujące pozwanemu z tytułu wypowiedzenia przez powoda umowy z dnia 20 marca 2015 r. bez ważnego powodu. Kwota ta stanowi zysk, który zostałby wypracowany, gdyby nie bezpodstawne wypowiedzenie umowy przez powoda.

Pozwem wzajemnym z dnia 5 października 2016 r. powód wzajemny (...) sp. z o.o. w O. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w O. kwoty 92.399,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wzajemny podniósł, iż dochodzona kwota to pozostała część odszkodowania z tytułu utraconych przez niego korzyści. Ponieważ pozwany wzajemny bez ważnego powodu rozwiązał umowę zawartą przez strony w dniu 20 marca 2015 r., powód wzajemny utracił korzyści, które osiągnąłby gdyby pozwany wzajemny udostępnił pomieszczenia noclegowe wraz z niezbędną infrastrukturą i świadczył usługi wynikające z przedmiotowej umowy. Stwierdził, że przedstawiona w pozwie wzajemnym kwota stanowi różnicę pomiędzy kwotą utraconych zysków powoda wzajemnego w wysokości 121.079,76 zł, a kwotą umorzoną wskutek potrącenia z wierzytelnością pozwanego wzajemnego – 28.680,49 zł.

W odpowiedzi na pozew wzajemny, pozwany wzajemny wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, iż powód wzajemny koncentrował się wyłącznie na świadczeniu usług hotelowych bez powiązania tego z dodatkową usługą typu business concierge, co było warunkiem innowacyjności produktowej. Podniósł także, że z uwagi na zamiar zawarcia przez powoda wzajemnego kolejnej umowy na taki sam zakres usług, dotychczas zawarta umowa traciła charakter nowego produktu stanowiącego innowację produktową. Wskazał, że pomimo, iż w wypowiedzeniu umowy nie zawarto pisemnego uzasadnienia, to przyczyna rozwiązania umowy była powodowi wzajemnemu znana. Pozwany wzajemny zakwestionował przy tym kwotę dochodzoną pozwem wzajemnym jako nieuzasadnioną.

Wyrokiem z dnia 25 maja 2018 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił powództwo główne (pkt I ppkt 1), zasądził od powoda głównego, tj. (...) S.A. w O. na rzecz pozwanego głównego (...) sp. z o.o. w O. 6.317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt I ppkt 2), zasądził od pozwanego wzajemnego, tj. (...) S.A. w O. na rzecz powoda wzajemnego (...) sp. z o.o. w O. 84.672,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 7 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty (pkt II ppkt 1), oddalił powództwo wzajemne w pozostałym zakresie (pkt II ppkt 2), zasądził od pozwanego wzajemnego na rzecz powoda wzajemnego 8.287,16 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II ppkt 3), nakazał sięgnąć od pozwanego wzajemnego na rzecz Skarbu Państwa 3.317,37 zł tytułem części opłaty od pozwu wzajemnego, od której powód wzajemny był zwolniony oraz kwotę 491,06 zł wypłaconego tymczasowo ze Skarbu

Państwa wynagrodzenia biegłego (pkt II ppkt 4) i nakazał ściągnąć od powoda wzajemnego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 44,80 zł tytułem wypłaconego tymczasowo ze Skarbu Państwa wynagrodzenia biegłego (pkt II ppkt 5).

Z ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy wynikało, że w dniu 20 marca 2015 r. strony zawarły umowę, przedmiotem której była współpraca stron w zakresie udostępniania przez powoda (pozwanego wzajemnego) (...) S.A. w O. jako zleceniobiorcy pomieszczeń noclegowych wraz z niezbędną infrastrukturą oraz świadczenie innych usług w ramach (...) w O. na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego) (...) sp. z o.o. w O. jako zleceniodawcy. Zleceniobiorca zobowiązał się, w ramach powyższej umowy, do udostępniania miejsc noclegowych gościom zleceniodawcy na uzgodnionych w umowie warunkach. Strony określiły wartość umowy na kwotę 143.550 zł brutto, przy uwzględnieniu ceny jednostkowej usług - 25 zł brutto za jeden nocleg. Wynagrodzenie za usługi noclegowe miało być ustalane w oparciu o faktyczną ilość zrealizowanych usług noclegowych w danym miesiącu oraz ceny jednostkowej brutto. Strony postanowiły, że wszelkie koszty związane ze świadczeniem przez zleceniobiorcę usług będących przedmiotem niniejszej umowy, w szczególności koszty mediów, sprzątnania, abonamentów, materiałów eksploatacyjnych, napraw i konserwacji, obciążają zleceniobiorcę. Zleceniobiorca, w celu prawidłowej realizacji zapisów umowy wskazał, iż udziela zleceniodawcy pomoc publiczną de minimis, której wysokość stanowi różnicę pomiędzy stawką rynkową usług podobnych a faktycznie ponoszona opłata. Umowa zawarta została na okres 12 miesięcy, tj. do dnia 20 marca 2016 r. Zleceniobiorca zobowiązał się, że dochodzenie zaległych należności wynikających z umowy poprzedzone będzie postępowaniem polubownym włącznie z zawezwaniem do próby ugodowej. Również pozostałe kwestie sporne będą dochodzone przez strony w pierwszej kolejności w drodze polubownej, a w razie nie osiągnięcia porozumienia w terminie 30 dni, spory będą rozstrzygane przez sąd właściwy dla zleceniodawcy.

W dniu 26 czerwca 2015 r. strony wprowadziły zmiany do umowy, w ramach których zleceniodawca oświadczył, że rozszerzył przedmiot prowadzonej działalności gospodarczej o nowy produkt stanowiący dla spółki innowację produktową, polegającą na zapewnieniu długoterminowego zakwaterowania osób na zlecenie podmiotów korzystających z usług zleceniodawcy, a także na zapewnieniu krótkoterminowego zakwaterowania osób wraz z usługą typu „business concierge”, w ramach której goście zleceniodawcy mogli korzystać z szeregu usług biznesowych i doradczych, w tym uczestniczyć w szkoleniach i konferencjach, korzystać z doradztwa biznesowego między innymi w zakresie pozyskiwania dofinansowania na utworzenie i rozwój przedsiębiorstwa, uzyskać pomoc w regulowaniu spraw urzędowych w O. oraz na zapewnieniu wynajmu sal konferencyjnych na zlecenie podmiotów korzystających z usług zleceniodawcy. Cena za usługę długoterminowego zakwaterowania osób pozostała na poziomie 25 zł brutto, zaś wysokość wynagrodzenia za realizację usługi polegającej na krótkoterminowym zakwaterowaniu osób miała być ustalana w cenach 36 zł za pokój jednoosobowy, 60 zł za pokój dwuosobowy, 84 zł za pokój trzyosobowy i 120 zł za pokój pięciosobowy. Strony przedłużyły również okres obowiązywania umowy do dnia 31 grudnia 2016 r. oraz przyznały zleceniobiorcy prawo wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli zleceniodawca dopuszczałby się zwłoki z zapłatą za faktury dokumentujące należności za dwa miesiące, przedmiot umowy wykorzystywany byłby niezgodnie z umową lub zleceniodawca nie przestrzegałby innych postanowień umowy.

Dalej Sąd Okręgowy ustalił, że w okresie realizacji umowy, pozwany (powód wzajemny) oferował najem miejsc noclegowych, sal konferencyjnych a także informował, iż w obiekcie dostępna jest usługa „business concierge”, w ramach której goście w ramach pobytu mogli uczestniczyć w szkoleniach i konferencjach oferowanych przez pozwanego, korzystać z doradztwa biznesowego między innymi w zakresie pozyskiwania dofinansowania oraz uzyskać pomoc w regulowaniu spraw urzędowych w O.. Odnosząc się do wydruków ze stron internetowych oraz zeznań przedstawiciela pozwanej spółki Sąd Okręgowy wskazywał, że spółka (...) faktycznie świadczyła usługi doradcze w tym jako przedstawiciel (...) doradztwo związane z udzielaniem pożyczek unijnych.

Pismem z dnia 10 grudnia 2015 r. pozwany (powód wzajemny) zwrócił się do powoda (pozwanego wzajemnego) z propozycją przedłużenia umowy do dnia 31 marca 2017 r. Jako przyczynę wniosku podał okoliczność, że spółka (...) planuje po raz kolejny wziąć udział w przetargu organizowanym przez (...) w O. na zapewnienie obsługi logistycznej pobytu pacjentów (...) na leczeniu w O.. Zamawiający planował powierzyć wykonywanie zadań związanych z przetargiem na okres 12 miesięcy, tj. od 21 marca 2016 r. do 20 marca 2017 r.

Powód (pozwany wzajemny) nie wyraził zgody na przedłużenie umowy. Zaproponował natomiast dodatkowo wcześniejsze rozwiązanie umowy z dniem 20 marca 2016 r. za porozumieniem stron.

Pismem z dnia 25 stycznia 2015 r. pozwany (powód wzajemny) odmówił zgody na rozwiązanie umowy z dniem 20 marca 2015 r. Wskazał, iż jest możliwość rozwiązania umowy za porozumieniem stron najwcześniej z dniem 31 marca 2016 r., z tym że z uwagi na straty, jakie poniesie spółka w konsekwencji wcześniejszego rozwiązania umowy, zgoda spółki jest uwarunkowana obniżeniem o 30% przysługującego powodowi (pozwanemu wzajemnemu) wynagrodzenia za wynajem pokoi noclegowych za okres styczeń-marzec 2016 r., czyli udzieleniem dodatkowego 30% rabatu na końcowy okres obowiązywania umowy.

W odpowiedzi na powyższe, powód (pozwany wzajemny) wypowiedział przedmiotową umowę z dniem 31 marca 2016 r., wskazując na podstawę prawną art. 750 i 746 § 2 k.c.

Pozwany (powód wzajemny) nie wyraził zgody na wypowiedzenie umowy z dniem 31 marca 2016 r., wskazując, iż obowiązująca umowa nie przewiduje możliwości wcześniejszego jej rozwiązania, zaś w takim przypadku, pozwany (powód wzajemny) poniesie szkodę z tytułu wynajmów komercyjnych w kwocie 18.000 zł, zaś straty związana z brakiem możliwości przedłużenia umowy z SP ZOZ MSW w O. oszacowane zostały na kwotę ponad 90.000 zł.

W piśmie z dnia 22 marca 2016 r. powód (pozwany wzajemny) wskazał, że kontynuowanie po 31 marca 2016 r. udostępniania pomieszczeń noclegowych pacjentom w ramach kolejnej umowy na rzecz SP ZOZ MSW w O. traci charakter nowego produktu stanowiącego dla firmy (...) innowację produktową.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2016 r. pozwany (powód wzajemny) złożył powódce (pozwanej wzajemnej) oświadczenie o potrąceniu jego wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za świadczone usługi z wierzytelnością pozwanego (powoda wzajemnego) w kwocie 140.628,20 zł z tytułu odszkodowania za utracony zysk.

Z dalszych ustaleń Sądu Okręgowego wynikało, że pozwany (powód wzajemny) uczestniczył w postępowaniu przetargowym na świadczenie usług hotelarskich dla pacjentów SP ZOZ MSW w O. ogłoszonym dnia 23 lutego 2016 r., oferując następujące ceny usług: nocleg 1 osoby - 54,97 zł brutto, transport grupy pacjentów - 9,99 zł brutto. Szacowana wielkość zamówienia na 12 miesięcy wynosiła 3000 noclegów oraz 2160 usług transportu. Oferta pozwanego (powoda wzajemnego) została wybrana jako najkorzystniejsza, jednak odstąpił on od podpisania umowy.

Opierając się na dowodzie z opinii (podstawowej i ustnej uzupełniającej) sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu rachunkowości C. K., Sąd Okręgowy ustalił, że gdyby niewypowiedzenie przez powoda (pozwanego wzajemnego) przedmiotowej umowy, w okresie od kwietnia 2016 r. do grudnia 2016 r. pozwany (powód wzajemny) uzyskałaby przychody ze sprzedaży usług noclegowych dla pacjentów SP ZOZ MSW w O. w kwocie 142.418,20 zł, świadczenia usług transportowych dla pacjentów SP ZOZ MSW w O. w kwocie 17.758,144 zł oraz przychody z tytułu usług noclegowych dla tzw. klientów komercyjnych w kwocie 102.700,71 zł, czyli łącznie uzyskałaby przychód w kwocie 262.877,35 zł. Koszty ze sprzedaży usług noclegowych dla pacjentów SP ZOZ MSW w O. wyniosłyby kwotę 69.950 zł, koszty związane ze świadczeniem usług transportowych dla pacjentów SP ZOZ MSW w O. wyniosłyby kwotę 7.172,58 zł, zaś zaoszczędzone koszty związane z usługami noclegowymi dla tzw. klientów komercyjnych to kwota 57.224,97 zł. Świadczone dodatkowo przez spółkę usługi cateringowe spowodowałyby koszty w kwocie 9.074,47 zł. Koszty pracownicze związane z działalnością hotelarską wyniosłyby w tym okresie kwotę 6.102,57 zł. Utracony zysk spółki za wskazany okres to kwota 113.352,76 zł.

W świetle tak ustalonych okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że umowa zawarta między stronami była umową o świadczenie usług, do której zgodnie z art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Po przytoczeniu poglądów orzecznictwa i doktryny traktujących o pojęciu „ważnych powodów”, Sąd Okręgowy zaznaczył, że powód (pozwany wzajemny) w wypowiedzeniu umowy nie powołał się na żadne przyczyny, które mogłyby skutkować rozwiązaniem umowy zawartej na czas określony. Uznał, że powód (pozwany wzajemny) również w trakcie procesu nie wykazał zaistnienia „ważnych powodów” rozwiązania przez niego umowy z pozwanym (powodem

wzajemnym), określonych w art. 746 §2 k.c. Sąd Okręgowy uwzględnił więc zarzut potrącenia przedstawiony przez pozwanego do kwoty 28.680,49 zł oraz wierzytelność w pozostałej kwocie 84.672,27 zł z tytułu utraconych korzyści, które pozwany (powód wzajemny) osiągnąłby, gdyby umowa była przez powoda (pozwanego wzajemnego) realizowana w okresie, na który została zawarta.

Sąd Okręgowy nie ocenił także jako „ważnego powodu” rozwiązania umowy stron, argumentacji powoda (pozwanego wzajemnego), że udostępnianie pomieszczeń noclegowych pacjentom w ramach kolejnej umowy realizowanej przez pozwanego (powoda wzajemnego) na rzecz SP ZOZ MSW w O. straciło charakter nowego produktu, stanowiącego dla pozwanego (powoda wzajemnego) charakter innowacji produktowej. Zauważył, że powód (pozwany wzajemny) nie wykazał, aby w trakcie trwania umowy, pozwany (powód wzajemny) przestał być firmą innowacyjną, a oferowane przez niego usługi utraciły charakter „produktu innowacyjnego” oraz, aby ta okoliczność mogła podlegać ocenie powoda (pozwanego wzajemnego) przed upływem okresu obowiązywania umowy. Wskazał ponadto, że w żadnym postanowieniu umowy obowiązującej między stronami zleceniobiorca nie zastrzegł sobie możliwości weryfikacji w trakcie trwania umowy tego, czy pozwany spełnia warunki innowacyjności i nie uzależnił od wyniku tego badania, rozwiązania umowy. Stwierdził, że skoro przy zawieraniu umowy i podpisywaniu aneksu powód (pozwany wzajemny) uznawał, że pozwany (powód wzajemny) wymagania te spełnia i ocenił pozwanego i jego usługę jako innowacyjną, a nie zastrzegł sobie prawa weryfikacji powyższego w trakcie trwania umowy, to oznacza, że zakładał z góry innowacyjność spółki na okres trwania umowy. Sąd Okręgowy zauważył, że jako przesłanki trwania umowy nie były wskazane również warunki związane z utrzymaniem innowacyjności produktu pozwanego (powoda wzajemnego). Wskazał, że również w trakcie trwania umowy nie wydarzyło się nic, co uzasadniałoby inną ocenę pojęcia „innowacyjności”. Zdaniem Sądu Okręgowego, zawierając umowę na czas określony strony określiły, że przez ten czas, będą uznawały pozwanego (powoda wzajemnego) i jego produkt jako innowacyjny, bez względu na to, ile razy zawrze on umowę z jednym podmiotem (takich ograniczeń w umowie nie było).

Sąd Okręgowy zauważył ponadto, że powód (pozwany wzajemny) nie wykazał jako przyczyny rozwiązania umowy nieoferowania przez powoda (pozwanego wzajemnego) usługi business concierge. Wskazał, że pozwany (powód wzajemny) przedstawił strony internetowe, z których wynikało oferowanie takiej usługi. Zaznaczył, że okoliczność tę potwierdził również przedstawiciel pozwanej spółki (powoda wzajemnego). Zdaniem Sądu Okręgowego, powód (pozwany wzajemny) nie wykazał również, aby w trakcie obowiązywania umowy zaszły takie okoliczności, które stanowiłyby jakikolwiek inny ważny powód jej rozwiązania przed terminem. Podał też, że powód (pozwany wzajemny) nie podnosił, aby zaszły okoliczności wskazane w umowie, a pozwalające rozwiązać umowę w trybie bez wypowiedzenia. W konsekwencji za zasadną Sąd Okręgowy uznał wierzytelność pozwanego (powoda wzajemnego) przedstawioną do potrącenia i stanowiącą podstawę powództwa wzajemnego.

Ustalając zakres szkody Sąd Okręgowy oparł się na opinii biegłego C. K., którą ocenił jako konsekwentną, logiczną i opartą na prawidłowych założeniach. Wskazał, że gdyby pozwany (powód wzajemny) nie został pozbawiony przez powoda (pozwanego wzajemnego) możliwości prowadzenia działalności gospodarczej w oparciu o usługi świadczone przez powoda na podstawie umowy z dnia 20 marca 2015 r., z bardzo dużym stopniem prawdopodobieństwa zawarłby umowę ze SP ZOZ MSW w O. na warunkach złożonej przez siebie oferty, która została wybrana przez zamawiającego. Oceniając informację SP ZOZ MSW w O. datowaną na 13 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy zaznaczył, że oferta pozwanego (powoda wzajemnego) została przyjęta i gdyby nie rozwiązanie umowy z dnia 20 marca 2015 r., byłaby realizowana. Zdaniem Sądu Okręgowego, o dużym prawdopodobieństwie zawarcia umowy świadczy również okoliczność, iż oferta pozwanego (powoda wzajemnego), zawierająca analogiczne warunki, została wybrana jako najkorzystniejsza i była przez pozwanego realizowana w okresie od 20 do 30 marca 2016 r. W rezultacie uznał za prawidłowe zarówno stawki najmu zawarte w ofercie pozwanego wybranej przez zamawiającego, jak i pozostałe składniki utraconego przychodu.

Jako bezpodstawny Sąd Okręgowy ocenił także zarzut powoda (pozwanego wzajemnego) związany z zaniżeniem przez biegłego kosztów, które poniósłby pozwany (powód wzajemny), gdyby umowa z dnia 20 marca 2015 r. obowiązywała w okresie w niej wskazanym, argumentując, że niezależnie od obowiązywania umowy między stronami, spółka poniosłaby te koszty. Sąd Okręgowy zauważył również, że działalność pozwanego (powoda wzajemnego), bazująca na usługach powoda (pozwanego wzajemnego), nie była jedyną formą działalności spółki, co potwierdził w swych

zeznaniach A. W., podając, że spółka prowadziła również działalność inwestycyjną w postaci restauracji w W. i to z tą działalnością związane były w głównej mierze koszty stałe ponoszone przez spółkę.

Sąd Okręgowy nie zgodził się także z twierdzeniem powoda (pozwanego wzajemnego), iż zaoszczędzony przez powoda (pozwanego wzajemnego) był koszt kary umownej, którą musiałby on ponieść na rzecz SP ZOZ MSW w O. z uwagi na to, że umowa wiązała strony tylko do 31 grudnia 2016 r., a kontrakt na noclegi dla pacjentów miał obowiązywać do 21 marca 2017 r. Stwierdził, że powstanie kosztu związanego z obciążeniem karą umowną za wcześniejsze rozwiązanie tego kontraktu byłoby zdarzeniem na tyle niepewnym, że nie sposób przyjmować go do pomniejszenia przychodów pozwanego (powoda wzajemnego).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał za wykazaną przez pozwanego wierzytelność, będącą podstawą zarzutu potrącenia oraz powództwa wzajemnego w kwocie wynikającej z opinii biegłego - 113.352,76 zł o czym orzekł na podstawie art. 498 § 1 i 2 k.c., 499 k.c. w zw. z art. 746 § 2 k.c. w zw. z art. 750 k.c. oraz art. 361 § 2 k.c. Wobec zaś tego, że do potrącenia pozwany przedstawił kwotę 28.680,49 zł, Sąd Okręgowy uwzględnił w ramach pozwu wzajemnego kwotę 84.672,00 zł, przyjmując za podstawę orzeczenia art. 746 § 2 k.c. w zw. z art. 750 k.c. oraz art. 361 § 2 k.c. oraz art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu z powództwa głównego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zaś koszty procesu w sprawie z powództwa wzajemnego rozliczył stosownie do wyniku sporu (art. 100 k.p.c.), przy uwzględnieniu, że powód wzajemny przegrał sprawę w 8,36%. Sąd Okręgowy nakazał ściągnąć od pozwanego wzajemnego część opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na analogicznej podstawie obciążył powoda wzajemnego częścią wypłaconego ze Skarbu Państwa wynagrodzenia biegłego.

W apelacji od powyższego wyroku powód (pozwany wzajemny), zaskarżając go w całości, zarzucił:

I. w zakresie pkt I wyroku:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 498 k.c. poprzez błędną wykładnię tego przepisu polegającą na przyjęciu, że istniały podstawy do potrącenia przez pozwanego (powoda wzajemnego) wierzytelności z tytułu odszkodowania za rozwiązanie umowy z dnia 20 marca 2015 r. z wierzytelnością powoda (pozwanego wzajemnego) o zapłatę kwoty 28.680,49 zł należnej (...) S.A. w O. tytułem wynagrodzenia za zrealizowane na rzecz (...) sp. z o.o. usługi, w sytuacji braku podstaw do obciążenia powoda (pozwanego wzajemnego) odszkodowaniem z tytułu rozwiązania umowy z dnia 20 marca 2015 r.;

II. w zakresie pkt II wyroku zarzucił natomiast:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

1) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, dokonania błędnej oceny dowodów, ponadto przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, że pozwany (powód wzajemny) prawidłowo realizował umowę z dnia 20 marca 2015 r., korzystając z infrastruktury(...) w tym świadczył usługi o charakterze innowacyjnym, oferował dodatkowe usługi tzw. „business concierge” obok usług wynajmu komercyjnego, faktycznie świadczył usługi doradcze jako przedstawiciel (...), a nie wyłącznie usługi hotelowe na rzecz swoich klientów, a powód (pozwany wzajemny) nie miał podstaw do utraty zaufania wskutek zastrzeżeń do wykonania umowy, a w szczególności:

a) pominięcie istotnej okoliczności, że umowa z dnia 20 marca 2015 r., regulowała współpracę stron w ramach (...)w O. sfinansowanego w ramach projektu ze środków(...)wobec czego nakładała na powoda (pozwanego wzajemnego) szczególne obowiązki związane z kontrolą prawidłowości korzystania z infrastruktury sfinansowanej z udziałem środków publicznych,

b) pominięcie istotnej okoliczności, że Prezes Zarządu pozwanego (powoda wzajemnego) A. W. był pracownikiem (...) S.A. w O., odpowiedzialnym za uzyskanie dofinansowania w ramach projektu(...) w O. i jako (...) nadzorował działalność (...) z którego zasobów korzystała spółka w ramach umowy z dnia 20 marca 2015 r., wobec czego (...) sp. z o.o. zdawała sobie w pełni sprawę z konsekwencji nieprawidłowego korzystania z infrastruktury sfinansowanej ze środków publicznych,

c) pominięcie istotnej okoliczności, że pozwany (powód wzajemny) w związku z korzystaniem z infrastruktury(...) w O. w ramach umowy z dnia 20 marca 2015 r. korzystał z pomocy publicznej, której udzielała jej (...) S.A. w O., wobec czego powód (pozwany wzajemny) zobowiązany był do szczególnej kontroli prawidłowości korzystania z infrastruktury sfinansowanej ze środków publicznych,

d) nieprawidłową ocenę zeznań świadka K. Ś. i zeznań Członka Zarządu (...) S.A. w O. W. S., polegającą na pominięciu przytoczonych przez nich skutków dla powoda (pozwanego wzajemnego) nieprawidłowości w realizacji umowy z dnia 20 marca 2018 r. w zakresie udostępniania infrastruktury(...) w O., tj. możliwości żądania przez Województwo (...) zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, co stanowiłoby dla powoda (pozwanego wzajemnego) ogromne obciążenie finansowe, zagrażające jego prawidłowemu funkcjonowaniu,

e) pominięcie faktu, że (...) sp. z o.o. w O. złożyła w dniu 25 lutego 2016 r. (po wypowiedzeniu umowy z dnia 20 marca 2015 r.) ofertę do (...) na świadczenie usługi hotelarskiej jak to określił w zeznaniu Prezes Zarządu Powódki wzajemnej A. W. „dla celów dowodowych”, czyli bez zamiaru świadczenia usług, a wyłącznie po to by dysponować dowodem w niniejszym postępowaniu,

f) pominięcie faktu, że pozwany (powód wzajemny), składając ofertę do(...) na świadczenie usługi hotelarskiej wskazał obiekt (...) w K., a odstępując od podpisania umowy pozbawił się możliwości świadczenia usług i osiągnięcia z tego tytułu dochodu,

g) błędne przyjęcie, że powoływane przez powoda (pozwanego wzajemnego) w toku postępowania okoliczności odnoszące się zastrzeżeń w realizacji przez pozwanego (powoda wzajemnego) obowiązków wynikających z umowy z dnia 20 marca 2015 r. nie spowodowały utraty zaufania do pozwanego (powoda wzajemnego) i nie stanowiły ważnego powodu wypowiedzenia umowy,

h) zaniechanie zestawienia opinii biegłego sądowego C. K. w zakresie wyliczenia wysokości szkody z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, tj.:

- z faktem, że strony prowadziły rokowania co do rozwiązania umowy,

- że rozwiązanie umowy z dnia 20 marca 2015 r. nastąpiło w czasie umożliwiającym (...) sp. z o.o. pozyskanie innej lokalizacji na realizację umowy z(...) i uzyskiwanie dochodów z tego tytułu,

- że pozwany (powód wzajemny) zaoferował w przetargu ogłoszonym przez (...) realizację usługi hotelowej w zakresie usługi noclegowej wyższą o 59,06%, a w zakresie usługi transportowej o 85% wyższą od dotychczasowej i nie realizował tych usług, bo ofertę złożył wyłącznie dla „celów dowodowych”, czyli wykorzystania jej w niniejszym postępowaniu,

- że nawet gdyby pozwany (powód wzajemny) podpisał z (...) kolejny kontrakt na realizację usług hotelowych na podstawie oferty z dnia 25 lutego 2016 r. na kolejny okres roczny, to nie mógłby go prawidłowo zrealizować, bo umowa z powodem (pozwany wzajemny) obowiązywała do dnia 31 grudnia 2016 r., co oznacza że nie mógłby uzyskać założonego przychodu,

- że pozwany (powód wzajemny), realizując umowę z dnia 20 marca 2015 r. w okresie od 20 marca 2015 r. do 30 marca 2016 r. uzyskał pomoc publiczną w wysokości 133.798 zł,

- że pozwany (powód wzajemny) nie realizował żadnych usług dodatkowych typu business concierge, ani usług doradczych, bo jak wyliczył biegły sądowy w swojej opinii koszty pracownicze poniesione przez (...) sp. z o.o. na

realizację umowy wynosiły miesięcznie ok. 1.300 zł i dotyczyły wyłącznie obsługi kontraktu z (...) a pozwany (powód wzajemny) poza wpisem na stronie internetowej nie przedłożył żadnego dowodu, że usługi tego typu realizował,

- że pozwany (powód wzajemny) mógł realizować usługi zakwaterowania pacjentów (...) w innych lokalizacjach, niż (...) chociażby w miejscach wskazanych przez powoda (pозwanego wzajemnie) w wykazie dołączonym do odpowiedzi na pozew,

2) naruszenie przepisu art. 6 w zw. z art. 232 k.p.c., poprzez nałożenie na powoda (pозwanego wzajemnego), a nie na pозwanego (powoda wzajemnego) ciężaru udowodnienia istnienia przesłanki ważnych powodów, będących podstawą wypowiedzenia umowy z dnia 20 marca 2015 r. jako przesłanki odszkodowania;

2. naruszenie prawa materialnego, tj.:

1) art. 746 § 2 w zw. z art. 750 k.c., poprzez błędną wykładnię prowadzącą do uznania, że w niniejszej sprawie zastrzeżenia powoda (pозwanego wzajemnego) do realizacji przez (...) sp. z o.o. umowy współpracy z dnia 20 marca 2015 r., zagrażające jego interesom związanym z koniecznością prawidłowego udostępniania infrastruktury sfinansowanej z udziałem środków unijnych, nie stanowiły ważnej przyczyny wypowiedzenia w rozumieniu art. 746 § 2 k.c.,

2) art. 746 § 2 k.c. oraz art. 361 § 1 i 2 k.c. poprzez ich błędną wykładnię, a w związku z tym obciążenie powoda (pозwanego wzajemnego) obowiązkiem naprawienia szkody spowodowanej wypowiedzeniem umowy z dnia 20 marca 2015 r. w wysokości 113.352,76 zł, w sytuacji kiedy roszczenie odszkodowawcze pозwanego (powoda wzajemnego) jest pozbawione podstaw - z uwagi na fakt, że umowa została wypowiedziana z ważnych powodów, a pozwany (powód wzajemny) nie wykazał wysokości rzekomo poniesionej szkody spowodowanej wypowiedzeniem umowy.

Wskazując na tak sformułowane zarzuty powód (pозwany wzajemny) wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości: w zakresie pkt I domagał się zasądzenia od (...) sp. z o.o. w O. na rzecz (...) S.A. w O. kwoty 28.680,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 maja 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych za obie instancje. W zakresie pkt II wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego w całości i zasądzenie od (...) sp. z o.o. w O. na rzecz (...) S.A. w O. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych za obie instancje; ewentualnie domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania w tym zakresie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu, w tym zastępstwa procesowego za wszystkie instancje, według norm przepisanych.

W odpowiedzi pozwany (powód wzajemny) wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda (pозwanego wzajemnego) kosztów postępowania za II instancję, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda głównego (pозwanego wzajemnego) okazała się niezasadna.

Rozpoznanie merytorycznych zarzutów apelacji strony powodowej (pозwanego wzajemnego) winno zostać poprzedzone odniesieniem się do zgłoszonego w odpowiedzi na pozew – a pominiętego na etapie postępowania pierwszinstancyjnego – wniosku pозwanego (powoda wzajemnego) o odrzucenie pozwu, którego zasadności pozwany (powód wzajemny) upatrywał w zarzucie zapisu na sąd polubowny (art. 1165 § 1 k.p.c.). Skuteczne zgłoszenie zarzutu zapisu na sąd polubowny powoduje bowiem stan niedopuszczalności postępowania, powodujący konieczność odrzucenia pozwu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2009 r., V CSK 405/08, Legalis nr 232739).

Zgodnie z treścią art. 1165 § 1 k.p.c. w razie wniesienia do sądu sprawy dotyczącej sporu objętego zapisem na sąd polubowny, sąd odrzuca pozew lub wniosek o wszczęcie postępowania nieprocesowego, jeżeli pozwany albo uczestnik postępowania nieprocesowego podniósł zarzut zapisu na sąd polubowny przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Z kolei art. 1165 § 2 k.p.c. stanowi, iż przepisu art. 1165 § 1 k.p.c. nie stosuje się, gdy zapis na sąd polubowny

jest nieważny, bezskuteczny, niewykonalny albo utracił moc, jak również wtedy, gdy sąd polubowny orzekł o swej niewłaściwości. W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd Apelacyjny przyjął, że zapis taki okazał się bezskuteczny. Jak podkreśla się bowiem w piśmiennictwie, zapis na sąd polubowny nie może naruszać zasady równości, przy czym przepis art. 1161 § 2 k.p.c. przytacza w istocie wyłącznie jeden przykład naruszenia takiej zasady, a mianowicie – zawarcie postanowienia uprawniającego tylko jedną stronę do wytoczenia powództwa przed sądem polubownym przewidzianym w zapisie albo przed sądem (por. Komentarz do art.1161 Kodeksu postępowania cywilnego [w] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom II. Art. 506-1217, wyd. III pod red. M. Manowskiej). Wnosząc o odrzucenie pozwu, pozwany (powód wzajemny) argumentował, że zapis na sąd polubowny sformułowany został w § 9 ust. 1 łączącej strony umowy z dnia 20 marca 2015 r., który stanowił, iż „Zleceniobiorca zobowiązuje się, że dochodzenie zaległych należności wynikających niniejszej umowy w postępowaniu procesowym poprzedzone będzie postępowaniem polubownym, włącznie z zawezwaniem do próby ugodowej zgodnie z art. 184 do art. 186 k.p.c.”. Skoro zatem w umowie stron zastrzeżenie wytoczenia powództwa przed sądem polubownym zawarte zostało wyłącznie na rzecz jednej strony, Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że naruszona została zasada równości, a zatem zapis ten nie mógł zostać uznany za skuteczny.

Przechodząc kolejno do oceny poszczególnych zarzutów sformułowanych w apelacji skarżącego przede wszystkim wskazać należy, że Sąd Odwoławczy za prawidłowe uznał ustalenia faktyczne Sądu I instancji, czyniąc je również podstawą własnego rozstrzygnięcia. W wyniku niewadliwie przeprowadzonego postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy ustalił wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia sporu okoliczności, które znajdowały odzwierciedlenie w materiale spawy. Trzeba też podkreślić, że dla skutecznego postawienia zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie jest wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął sąd, wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu. Konieczne jest bowiem wykazanie, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, gdyż tylko takie uchybienie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Jeżeli zaś z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawało się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami, lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej, albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo – skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., akt IV CKN 1316/00; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2000 r., sygn. akt I CKN 1169/99).

W niniejszej sprawie skarżący takiego wyводу jednak nie przedstawił, poprzestając na wskazaniu jedynie własnej, subiektywnej oceny faktów ustalonych przez Sąd I instancji. Generalnie zarzuty w tym zakresie sprowadzają się w istocie do forsowania korzystnej dla skarżącego oceny stanu faktycznego, zmierzającego do wykazania, iż w sprawie wystąpił „ważny powód” wypowiedzenia przez powoda głównego umowy z dnia 20 marca 2015 r., którego to skarżący upatrywał w nieprawidłowym realizowaniu przez stronę pozwaną (powoda wzajemnego) umowy. Nieprawidłowości te przejawiać się zaś miały w nierealizowaniu przez (...) sp. z o.o. usług o charakterze innowacyjnym, w tym nieoferowaniem usług „business concierge”. Powód (pozwany wzajemny) w ramach niniejszego zarzutu kwestionował również faktyczne świadczenie przez przedstawiciela pozwanego (powoda wzajemnego) usług doradczych jako przedstawiciela(...). Wbrew jednak temu co twierdzi skarżący, prawidłowo w tym zakresie ustalił Sąd I instancji, że (...) sp. z o.o. oferowała usługi typu „business concierge”, a przy tym przedstawiciel pozwanej spółki (powoda wzajemnego) świadczył wskazane usługi doradcze. Okoliczność tę potwierdził bowiem załączony do materiału sprawy wydruk ze strony (...) z którego jednoznacznie wynika, że pozwany (powód wzajemny) oferował najem miejsc noclegowych i sal konferencyjnych. Informował także o możliwości korzystania z usługi „business concierge” (k. 161). Takie stanowisko wspierają także wyjaśnienia samego przedstawiciela (...) sp. z o.o. złożone na rozprawie apelacyjnej w dniu 16 listopada 2018 r., w których potwierdził on realizowanie działalności „business concierge” w ramach świadczenia przez niego – jako przedstawiciela (...) – usług doradczych podmiotom zewnętrznym (protokół rozprawy, k. 877). Wbrew zatem zapatrywaniu skarżącego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na wyprowadzenie wniosków przeciwnych, do tych zaprezentowanych w jego apelacji.

Oczekiwanego przez skarżącego skutku nie mogły odnieść również stawiane w wywiedzionym środku odwoławczym zarzuty naruszenia prawa materialnego, a zwłaszcza zarzut naruszenia art. 746 § 2 k.c. w zw. z art. 750 k.c. Nie są pozbawione słuszności wywody strony skarżącej, że Sąd Okręgowy naruszył przepis art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c., nakładając na stronę powodową (pозwanego wzajemnego) ciężar udowodnienia istnienia przesłanki „ważnych powodów”, stanowiącej podstawę wypowiedzenia przedmiotowej umowy. Jak podnosi się bowiem zarówno w orzecznictwie, jak i doktrynie, ciężar dowodu wypowiedzenia odpłatnego stosunku zlecenia, nieusprawiedliwiony ważnymi powodami, obciąża stronę domagającą się zapłaty odszkodowania (por. P. Zakrzewski, Komentarz do art. 746 Kodeksu cywilnego [w] Kodeks cywilny. Komentarz. Tom IV. Zobowiązania. Część szczególna (art. 535-764(9)), dostęp LEX; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2015 r., VI ACA 1021/14, Legalis nr 1327380). W okolicznościach analizowanej sprawy, to pozwany (powód wzajemny) winien więc udowodnić okoliczności tworzące roszczenie, przedstawiając jednocześnie stosowny materiał dowodowy, umożliwiający stwierdzenie faktów, z których wywodził on skutki prawne. Uchybienie to, jakkolwiek zaistniało, nie miało jednak wpływu na ostateczny wynik sprawy, albowiem prawidłowo ocenił Sąd Okręgowy, iż powody takie w sprawie niniejszej nie zasły. Trafnie zważył bowiem Sąd I instancji, że argumentacja skarżącego, podnoszona w kategoriach pojęcia „ważnego powodu”, nie mogła zostać uznana za ważną przyczynę, uzasadniającą wypowiedzenie umowy łączącej strony, a w konsekwencji uwalniającą powoda (pозwanego wzajemnego) od odpowiedzialności odszkodowawczej względem strony przeciwnej.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że zgodnie z brzmieniem umowy z dnia 20 marca 2015 r. (...) S.A. w O. zobowiązała się do udostępniania pomieszczeń noclegowych wraz z niezbędną infrastrukturą, a także innych usług w ramach (...)w O., na rzecz (...) sp. z o.o. w O. (k. 13-17). Umowa ta została następnie zmieniona aneksem nr (...) z dnia 26 czerwca 2015 r., w którym to w § 1 ust. 2 zawarto oświadczenie zleceniodawcy o rozszerzeniu przedmiotu prowadzonej działalności gospodarczej o nowy produkt, stanowiący dla spółki innowację produktową, polegającą na: zapewnieniu długoterminowego zakwaterowania osób (powyżej 3 noclegów), na zlecenie podmiotów korzystających z usług zleceniodawcy (pkt 1), zapewnieniu krótkoterminowego zakwaterowania osób (od 1 do 3 noclegów) wraz z usługą typu „business concierge”, w ramach której goście korzystać mogli z szeregu usług biznesowych i doradczych, w tym uczestniczyć w szkoleniach i konferencjach, korzystać z doradztwa biznesowego między innymi w zakresie pozyskiwania dofinansowywania na utworzenie i rozwój przedsiębiorstwa, uzyskać pomoc w regulowaniu spraw urzędowych w O. (zarówno spraw indywidualnych, jak i biznesowych) (pkt 2) oraz zapewnieniu wynajmu sal konferencyjnych na zlecenie podmiotów korzystających z usług zleceniodawcy (pkt 3) (k. 18-22).

Lektura postanowień przedmiotowej umowy, w powiązaniu z treścią zarzutów apelacyjnych, prowadzi do wniosku, że (...) S.A. w O. łączyła „działalność innowacyjną” z zapewnieniem przez pozwanego (powoda wzajemnego) długoterminowego zakwaterowania osób na zlecenie podmiotów korzystających z usług (...) sp. z o.o. oraz zapewnieniem krótkoterminowego zakwaterowania osób wraz z dodatkową usługą typu „business concierge”. W ocenie Sądu Apelacyjnego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci powołanego już wydruku ze strony internetowej (...) (k. 161), a także wyjaśnień Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. złożonych na rozprawie w dniu 16 listopada 2018 r. (protokół rozprawy, k. 878), pozwala na wniosek, że pozwany (powód wzajemny) z tak nałożonego nań zobowiązania się wywiązał. Okoliczności te, w toku niniejszego postępowania, nie zostały zaś przez skarżącego skutecznie podważone.

Jak trafnie zauważył także Sąd Okręgowy, wystąpienie „ważnego powodu” wypowiedzenia umowy, nie mogło podlegać ocenie skarżącego, albowiem w umowie stron nie zostało zastrzeżone uprawnienie powoda głównego do weryfikacji czy strona przeciwna spełnia wymogi oferowania „działalności innowacyjnej”, zgodnej z jego oczekiwaniami. Słusznie zwrócił również uwagę Sąd I instancji, że powód (pозwany wzajemny), wypowiadając przedmiotową umowę, na żaden z takich powodów się nie powołał. Prawidłowo wywiódł zatem Sąd Okręgowy, że podnoszona przez powoda głównego okoliczność niewłaściwego wywiązania się z umowy łączącej strony poprzez nieświadczenie przez pozwanego (powoda wzajemnego) usług o charakterze innowacyjnym nie mogła zostać uznana jako „ważny powód”, uzasadniający wypowiedzenie umowy łączącej obie spółki.

Powyższe uwagi uzupełnić dodatkowo należy o wskazanie kluczowej dla rozstrzygnięcia sporu okoliczności, iż umowa zlecenia jest umową starannego działania, nie zaś umową rezultatu. Umowa ta nie akcentuje bowiem konkretnego rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia. Elementem wyróżniającym umowę zlecenia są wszak starania podjęte w celu osiągnięcia wyniku, nie zaś sam wynik. Oznacza to, że do oceny wykonania umowy łączącej strony – z uwagi na odpowiednie stosowanie przepisów o zleceniu (art. 750 k.c.) – miarodajnym byłoby nie osiągnięcie określonego rezultatu, lecz starania w celu jego osiągnięcia. A te niewątpliwie po stronie pozwanego (powoda wzajemnego) zaistniały. Z uwagi więc na charakter łączącej strony umowy, pozwany (powód wzajemny) nie musiał osiągnąć określonego wyniku, jak zdaje się wywodzić to powód (pozwany wzajemny).

Poza tym zwrócić należy uwagę, że powód główny, w przypadku stwierdzenia jakichkolwiek nieprawidłowości w realizacji przez pozwanego głównego postanowień umownych, w tym niewykonywania tak uwypuklanej przez skarżącego usługi typu „business concierge”, winien był poprzedzić złożenie oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, wezwaniem (...) sp. z o.o. do jej realizacji (względnie zmiany sposobu wykonania). Takie zaś postępowanie skarżącego – a raczej jego brak – kłóci się z obowiązkiem współdziałania stron przy wykonywaniu zobowiązania (art. 354 § 1 i 2 k.c.). Skarżący nie może zatem czynić pozwanemu (powodowi wzajemnemu) zarzutu nieprawidłowego wywiązania się z umowy, skoro w trakcie jej obowiązywania, takich nieprawidłowości po jego stronie nie zgłaszał.

Nieuzasadnionym okazał się także zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 746 § 2 k.c. w zw. z art. 361 § 1 i 2 k.c. poprzez obciążenie skarżącego obowiązkiem naprawienia szkody spowodowanej wypowiedzeniem umowy stron, względnie poprzez brak wykazania wysokości poniesionej przez pozwanego (powoda wzajemnego) szkody. Wbrew bowiem stanowisku powoda (pozwanego wzajemnego) trafnie uznał Sąd Okręgowy, że z uwagi na wypowiedzenie tej umowy przez powoda (pozwanego wzajemnego) bez ważnej przyczyny, taka szkoda po stronie (...) sp. z o.o. wystąpiła.

Bez wpływu na powyższą ocenę pozostaje także argumentacja apelacji, sprowadzająca się do kwestionowania wysokości ustalonej przez Sąd Okręgowy szkody wobec niepodjęcia przez pozwanego (powoda wzajemnego) realizacji umowy na podstawie złożonej (...)w O. oferty. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż do obliczenia utraconego przez pozwanego (powoda wzajemnego) zysku, miarodajnym były m.in. stawki określone w ofercie pozwanego (powoda wzajemnego), a wybranej przez zamawiającego. Zasadnym było wszak przyjęcie, że pozwany (powód wzajemny) uzyskalby, z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością, zysk za świadczone na rzecz przedmiotowej placówki medycznej usługi hotelarskie, zgodny ze stawkami określonymi w umowie. Zgodzić się należało przy tym z Sądem Okręgowym, że przeprowadzony na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości zasługiwał na pełną aprobatę. Biegły, dokonując analizy przychodów, kosztów oraz zysku osiągniętego przez pozwanego (powoda wzajemnego) w okresie od kwietnia 2016 r. do grudnia 2016 r., uwzględniając także zaoszczędzone przez (...) sp. z o.o. koszty, utracony zysk spółki określił na kwotę 113.352,76 zł. Sąd Apelacyjny nie znalazł zaś podstaw do podważenia płynących z tej opinii wniosków. Zauważyć bowiem należy, że biegły – jak wyjaśnił w ustnej opinii uzupełniającej – dokonując wyliczeń, uwzględnił stawki określone w umowie stron oraz te wynikające ze złożonej przez pozwanego (powoda wzajemnego) oferty i faktu jej przyjęcia (protokół rozprawy z dnia 11 maja 2018 r., k. 815-816). Okoliczność ta, zdaniem Sądu Apelacyjnego, czyni dokonane przez biegłego szacunki wiarygodnymi. Oparta zatem o niewadliwe założenia, jednoznaczna w swej wymowie, opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości, pozwoliła Sądowi Okręgowemu na poczynienie właściwych ustaleń w tym zakresie.

Jednocześnie dodać należy, że w ocenie Sądu Apelacyjnego, pozwany (powód wzajemny), w ramach czasowych obowiązywania umowy z dnia 20 marca 2016 r., uprawniony był do podejmowania działań ściśle z nią związanych, a za takie niewątpliwie uznać należy świadczenie usług hotelarskich na rzecz SP ZOZ MSW w O.. Oczywistym jest bowiem, że (...) sp. z o.o., bazując na umowie stron, zawierała kolejne umowy. Słusznie wiązał więc Sąd Okręgowy nie zawarcie przez pozwanego (powoda wzajemnego) umowy ze SP ZOZ MSW w O. z pozbawieniem go możliwości kontynuowania działalności gospodarczej w oparciu o usługi świadczone przez powoda głównego.

W rezultacie, prawidłowo Sąd I instancji uwzględnił też przedstawiony przez pozwanego (powoda wzajemnego) zarzut potracenia wiarygodności, co czyniło nieuzasadnionym stawiany przez skarżącego zarzut naruszenia art. 498 k.c.

W tym stanie rzeczy stwierdzić należało, że zaskarżony wyrok nie narusza wskazanych w jego uzasadnieniu przepisów prawa. Dlatego też, Sąd Apelacyjny orzekł o oddaleniu apelacji powoda głównego na zasadzie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. oraz w oparciu o § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.).

(...)